

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

L E G E

privind meșteșugarii tradiționali din România

Camera Deputaților adoptă prezentul proiect de lege.

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Art. 1. – Prezenta lege reglementează cadrul general pentru recunoașterea statutului de meșteșugar tradițional, drepturile și îndatoririle meșteșugarilor tradiționali, precum și organizarea și funcționarea structurilor reprezentative ale meșteșugarilor tradiționali din România, în scopul conservării, protejării, transmiterii, promovării și punerii în valoare a meșteșugurilor și a culturii tradiționale.

Art. 2. – În sensul prezentei legi, expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

a) *meșteșug tradițional* – activitatea de realizare prin tehnici preponderent manuale a unor obiecte de uz utilitar sau decorativ, care sunt reprezentative pentru obiceiurile și practicile locale sau regionale îndelungate, transmise din generație în generație; meșteșugul tradițional se poate realiza prin utilizarea unor mijloace de producție mecanizate, dar în acest caz contribuția manuală a meșteșugarului tradițional este cea mai importantă componentă în procesul de realizare a produsului final;

b) *produse meșteșugărești tradiționale* – obiecte de uz utilitar sau decorativ, realizate ca urmare a exercitării unui meșteșug tradițional și care conțin elemente specifice culturii și tradiției populare a unei comunități etnice sau culturale, ca expresie a identității culturale și sociale a comunității;

c) *meșteșugar tradițional* – persoana fizică ce desfășoară un meșteșug tradițional;

d) *asociații reprezentative ale meșteșugarilor tradiționali* – structuri asociative fără scop patrimonial, cu personalitate juridică, înființate în condițiile legii, care au ca obiect de activitate promovarea și dezvoltarea meșteșugurilor tradiționale și/sau promovarea intereselor meșteșugarilor tradiționali;

e) *marca tradițională distinctivă pentru meșteșugarii tradiționali* – marca tradițională distinctivă așa cum este definită la art. 2 lit. d) din Legea nr. 26/2008 privind protejarea patrimoniului cultural imaterial.

Art. 3. – Dispozițiile prezentei legi nu se aplică persoanelor fizice sau juridice care:

a) utilizează în principal mijloace tehnologice moderne, automatizate, de producție industrială de serie, în vederea realizării unor produse meșteșugărești în număr mare, cu scopul comercializării;

b) utilizează în principal metode de producție de tip manufacturier în scopul realizării unor produse de tip artizanal, dar care nu reflectă elemente specifice culturii populare locale sau regionale și nu se constituie într-o expresie a identității culturale și sociale a comunității;

c) comercializează în nume propriu produsele prevăzute la lit. a) și produsele astfel cum sunt definite la art. 2 lit. b, dobândite de la meșteșugari tradiționali, fără a acționa pe seama și în numele respectivilor meșteșugari tradiționali.

CAPITOLUL II

Recunoașterea statutului de meșteșugar tradițional

Art. 4. – (1) Calitatea de meșteșugar tradițional se recunoaște în urma parcurgerii procedurii reglementate, prin decizie a Comisiei speciale pentru verificarea și acordarea statutului de meșteșugar tradițional, denumită în continuare *Comisia specială*, și prin emiterea unui certificat de meșteșugar tradițional de către Uniunea Națională a Meșteșugarilor Tradiționali din România.

(2) Persoana interesată să obțină calitatea de meșteșugar tradițional depune un dosar la Comisia specială care își desfășoară activitatea în județul în care respectiva persoană își are domiciliul.

(3) Membrii Comisiei speciale analizează conținutul dosarului prevăzut la alin. (2) și pot solicita informații suplimentare în vederea clarificării aspectelor care vizează activitatea meșteșugărească derulată de persoana interesată să obțină statutul de meșteșugar tradițional.

(4) Membrii Comisiei speciale au obligația de a verifica efectiv, în locul în care meșteșugarul tradițional își desfășoară activitatea, procesele tehnologice tradiționale utilizate, precum și specificul, respectiv calitatea produselor meșteșugărești realizate de persoana care solicită acordarea statutului de meșteșugar tradițional.

(5) Comisia specială soluționează dosarul depus de persoana interesată și dispune motivat, prin decizie adoptată cu majoritatea membrilor Comisiei speciale, în termen de 60 de zile de la data depunerii dosarului prevăzut la alin. (2), acordarea sau respingerea statutului de meșteșugar tradițional. Decizia de respingere poate fi contestată în termen de 30 de zile de la data comunicării respectivei decizii, în conformitate cu dispozițiile Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare.

(6) Conținutul dosarului prevăzut la alin. (2) se stabilește prin Metodologia privind depunerea, evaluarea și acordarea statutului de meșteșugar tradițional, adoptată prin hotărâre a Uniunii Naționale a Meșteșugarilor Tradiționali din România, în termen de 45 de zile de la data înființării acesteia, cu avizul conform al ministrului culturii.

(7) Dosarul prevăzut la alin. (2) se depune la Comisia specială. Dosarul se poate depune și online de persoana interesată să obțină statutul de meșteșugar tradițional. Procedura privind depunerea online a dosarului prevăzut la alin. (2) se stabilește de fiecare comisie specială pentru verificarea și acordarea statutului de meșteșugar tradițional.

(8) În vederea analizei dosarelor depuse de persoanele interesate să obțină statutul de meșteșugar tradițional, Comisia specială se întrunește lunar în ședințe ordinare și, ori de câte ori este necesar, în ședințe extraordinare. În condițiile în care volumul de activitate este redus, membrii Comisiei speciale pot decide să se întâlnească în ședințe ordinare trimestrial sau semestrial.

(9) Certificatul prevăzut la alin. (1), consacră exclusiv recunoașterea unui statut special, reglementat de prezenta lege, fără a

atesta competențe profesionale în sensul legislației speciale pentru atestarea competențelor.

Art. 5. – (1) Comisia specială este alcătuită din:

a) un reprezentant al Direcției Județene pentru Cultură, care îndeplinește și funcția de președinte al acesteia;

b) un reprezentant al Centrului județean pentru conservarea și promovarea culturii tradiționale, potrivit prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 118/2006 privind înființarea, organizarea și desfășurarea activității așezămintelor culturale, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 143/2007, cu modificările și completările ulterioare;

c) un reprezentant al Uniunii Naționale a Meșteșugarilor Tradiționali din România, care își desfășoară activitatea de meșteșugar tradițional în județul respectiv.

(2) În condițiile în care reprezentantul prevăzut la alin. (1) lit. b) nu poate fi stabilit întrucât la nivelul județului respectiv nu există sau nu funcționează un centru județean pentru conservarea și promovarea culturii tradiționale, președintele Comisiei speciale solicită muzeului etnografic județean sau regional, după caz, să desemneze un specialist etnograf sau etnolog care își desfășoară activitatea în cadrul respectivului muzeu pentru a face parte din Comisia specială.

(3) În vederea evaluării tehnicilor și procedurilor de producție tradiționale utilizate de persoanele care au solicitat acordarea statutului de meșteșugar tradițional, precum și a produselor meșteșugărești realizate de aceștia, membrii Comisiei speciale pot consulta experți etnografi sau etnologi recunoscuți la nivel local, regional sau național. Experții emit avize de specialitate cu privire la dosarele depuse potrivit prevederilor art. 4, pentru care li s-a cerut în mod expres opinia de către membrii Comisiei speciale, prin intermediul președintelui acesteia.

Art. 6. – Comisia specială pentru verificarea și acordarea statutului de meșteșugar tradițional își desfășoară activitatea la sediul Direcției Județene de Cultură organizate la nivelul fiecărui județ.

Art. 7. – Comisiile speciale se înființează, la solicitarea Uniunii Naționale a Meșteșugarilor Tradiționali din România, în termen de 3 luni de la data înființării acesteia. Derularea măsurilor și procedurilor necesare

pentru înființarea comisiilor speciale sunt în sarcina Direcțiilor Județene de Cultură.

Art. 8. – (1) Membrii Comisiei speciale evaluează procesul tehnologic meșteșugăresc și produsele meșteșugărești obținute prin raportare la criteriile prevăzute la art. 9 și în baza Metodologiei privind depunerea, evaluarea și acordarea statutului de meșteșugar tradițional, prevăzută la art. 4 alin. (6).

(2) Indicatorii specifici pentru evaluarea fiecărui criteriu prevăzut, ponderea punctajelor alocate pentru fiecare criteriu în parte, regulile privind constituirea și depunerea dosarului în vederea evaluării de către Comisia specială se stabilesc prin Metodologia privind depunerea, evaluarea și acordarea statutului de meșteșugar tradițional.

Art. 9. – În vederea evaluării dosarului depus de persoana interesată să obțină statutul de meșteșugar tradițional, Comisia specială utilizează următoarele criterii care trebuie îndeplinite cumulativ:

a) *specificitatea procesului tehnologic meșteșugăresc și calitatea materialelor utilizate* – rezultă din utilizarea unor instrumente și tehnici de producție tradiționale, în care esențială și preponderentă este contribuția manuală a meșteșugarului tradițional, precum și calitatea materialelor utilizate în procesul de producție;

b) *exprimarea unor elemente specifice tradiției populare locale, regionale sau naționale* – ca urmare a procesului specific tehnologic utilizat pentru crearea lor, precum și prin elementele de conținut și formă, produsele meșteșugărești sunt reprezentative pentru tradiția populară locală, regională sau națională și devin forme de expresie a identității culturale și sociale a respectivelor comunități.

Art. 10. – (1) Decizia Comisiei speciale emisă potrivit prevederilor art. 4 alin. (5), împreună cu dosarul depus de persoana interesată să i se recunoască statutul de meșteșugar tradițional, se comunică de îndată Uniunii Naționale a Meșteșugarilor Tradiționali din România.

(2) Uniunea Națională a Meșteșugarilor Tradiționali din România eliberează certificatul de meșteșugar tradițional în maximum 15 zile de la data la care a primit documentele prevăzute la alin. (1).

(3) Modelul certificatului de meșteșugar tradițional se stabilește în anexa la Metodologia privind depunerea, evaluarea și acordarea statutului de meșteșugar tradițional.

(4) Pentru eliberarea certificatului de meșteșugar tradițional nu se percepe taxă.

(5) Cetățeanul statului membru al Uniunii Europene care a obținut o formă de recunoaștere a statutului de meșteșugar tradițional potrivit legislației în vigoare în statul de proveniență, poate solicita Comisiei speciale din județul în care își are reședința, eliberarea unui certificat de meșteșugar tradițional potrivit prevederilor prezentei legi. În acest caz, cetățeanul statului membru al Uniunii Europene trebuie să depună, în mod obligatoriu, traducerea legalizată a documentului emis de autoritatea competentă din statul de proveniență, prin care se atestă calitatea de meșteșugar tradițional. Alte documente justificative pot fi solicitate de comisiile speciale doar dacă sunt prevăzute expres de Metodologia privind solicitarea, evaluarea și emiterea mărcii tradiționale distinctive pentru produsele meșteșugărești. Cetățeanul statului membru al Uniunii Europene căruia i-a fost eliberat un certificat de meșteșugar tradițional potrivit prevederilor prezentului alineat, se bucură de drepturile și îndeplinește obligațiile prevăzute de prezenta lege.

Art. 11. – (1) Registrul național al meșteșugarilor tradiționali din România este înființat și administrat de Uniunea Națională a Meșteșugarilor Tradiționali din România. Acesta se păstrează în format electronic de către Uniunea Națională a Meșteșugarilor Tradiționali din România.

(2) Registrul național al meșteșugarilor tradiționali din România este organizat pe județe și pe categorii de meșteșuguri tradiționale. Procedura de înregistrare și de modificare a datelor în/din Registrul național al meșteșugarilor tradiționali din România, precum și structura Registrului național al meșteșugarilor tradiționali din România sunt stabilite prin decizie a președintelui Uniunii Naționale a Meșteșugarilor Tradiționali din România.

(3) În Registrul național al meșteșugarilor tradiționali din România sunt înregistrați toți meșteșugarii tradiționali care au primit certificat de meșteșugar tradițional la data la care a fost emis acesta, potrivit prevederilor art. 10, precum și persoanele care dețin titlul onorific de „tezaur uman viu” pentru realizarea de expresii culturale relevante.

Art. 12. – (1) Registrul național al asociațiilor reprezentative ale meșteșugarilor tradiționali din România este păstrat și gestionat de către Ministerul Culturii.

(2) Procedura de înregistrare și de modificare a datelor în/din Registrul național al asociațiilor reprezentative ale meșteșugarilor tradiționali din România, precum și structura Registrului național al asociațiilor reprezentative ale meșteșugarilor tradiționali din România se stabilesc prin ordin al ministrului culturii, emis în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi.

(3) Pentru a putea fi înregistrată în Registrul național al asociațiilor reprezentative ale meșteșugarilor tradiționali din România, o asociație reprezentativă a meșteșugarilor tradiționali din România trebuie să fie înființată de cel puțin un an și să facă dovada derulării unor activități de promovare și sprijinire a meșteșugurilor tradiționale la nivel local, regional, național sau internațional în ultimul an.

(4) Refuzul nejustificat de a înregistra în Registrul național al asociațiilor reprezentative ale meșteșugarilor tradiționali din România o asociație reprezentativă a meșteșugarilor tradiționali poate fi atacat la instanța de contencios administrativ, potrivit dispozițiilor Legii nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare.

CAPITOLUL III

Drepturile și îndatoririle meșteșugarilor tradiționali

SECȚIUNEA 1

Drepturile meșteșugarilor tradiționali

Art. 13. – (1) Ca urmare a eliberării certificatului de meșteșugar tradițional potrivit prevederilor art. 10 alin. (2), meșteșugarul tradițional este înregistrat automat în Registrul național al meșteșugarilor tradiționali din România.

(2) Persoana care deține titlul onorific de „tezaur uman viu” pentru realizarea de expresii culturale relevante, acordat în condițiile legii, este înregistrat în Registrul național al meșteșugarilor tradiționali din România de la data transmiterii solicitării de înscriere, numai în măsura în care titlul i-a fost acordat ca urmare a activităților sale meșteșugărești.

Art. 14. – (1) Meșteșugarii tradiționali înscriși în Registrul național al meșteșugarilor tradiționali din România, în scopul expunerii și/sau al comercializării produselor meșteșugărești proprii beneficiază de locuri centrale, special amenajate, în cadrul festivalurilor, târgurilor, bâlciurilor și altor evenimente de profil, organizate la nivel național,

regional sau local, în vederea expunerii sau a comercializării produselor meșteșugărești proprii.

(2) Meșteșugarii tradiționali înscriși în Registrul național al meșteșugarilor tradiționali din România beneficiază de reducerea la jumătate a taxelor de participare la festivaluri, târguri, bâlciuri, târguri stradale la alei principale și alte evenimente de profil, unde își expun și/sau își comercializează produsele meșteșugărești tradiționale proprii.

(3) În condițiile în care consideră oportun, organizatorii festivalurilor, târgurilor și ai altor evenimente de profil pot oferi scutiri integrale de la plata tarifelor de participare pentru meșteșugarii tradiționali înscriși în Registrul național al meșteșugarilor tradiționali din România.

(4) În condițiile în care Uniunea Națională a Meșteșugarilor Tradiționali din România organizează festivaluri, târguri și alte evenimente de profil, meșteșugarii tradiționali înscriși în Registrul național al meșteșugarilor tradiționali din România sunt scutiți de la plata taxei de participare.

(5) Prin derogare de la prevederile art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999 privind obligația operatorilor economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale, republicată, cu modificările și completările ulterioare, pentru încasările în numerar din comerțul ocazional cu produse meșteșugărești din producție proprie efectuat de către meșteșugarii tradiționali înregistrați în Registrul național al meșteșugarilor tradiționali din România în cadrul festivalurilor, târgurilor și a altor evenimente de profil nu este obligatorie utilizarea aparatelor de marcat electronice fiscale. În aceste situații, meșteșugarii tradiționali înregistrați în Registrul național al meșteșugarilor tradiționali din România, sunt obligați să emită chitanțe pentru încasările în numerar, în condițiile legii.

Art. 15. – (1) Un grup de meșteșugari tradiționali înscriși în Registrul național al meșteșugarilor tradiționali din România are dreptul de a solicita Institutului Național al Patrimoniului emiterea unei mărci tradiționale distinctive pentru a atesta elementul specific de autenticitate al unei expresii culturale tradiționale, utilizată la realizarea unui produs meșteșugăresc tradițional și reprezentativă pentru un grup de meșteșugari tradiționali.

(2) Marca tradițională distinctivă prevăzută la alin. (1) se omologhează de către Institutul Național al Patrimoniului, la solicitarea

expresă și în scris a unui grup de meșteșugari tradiționali, înscriși în Registrul național al meșteșugarilor tradiționali din România.

(3) Marca tradițională distinctivă emisă potrivit prevederilor alin. (2), se aplică produselor meșteșugărești similare, realizate de fiecare meșteșugar tradițional din grupul de meșteșugari tradiționali care au solicitat emiterea respectivei mărci, sub forma unui însemn grafic distinctiv. Modelul însemnului grafic distinctiv se stabilește în anexă la Metodologia privind solicitarea, evaluarea și emiterea mărcii tradiționale distinctivă pentru produsele meșteșugărești, adoptată potrivit prevederilor alin. (6).

(4) Grupul de meșteșugari tradiționali prevăzut la alin. (1), nu poate fi mai mic de 3 persoane.

(5) Institutul Național al Patrimoniului, prin decizie motivată emisă în termen de 45 de zile de la data înregistrării solicitării prevăzută la alin. (1), admite sau respinge solicitarea formulată de grupul de meșteșugarii tradiționali. Decizia de respingere a solicitării formulate de grupul de meșteșugari tradiționali poate fi contestată în termen de 30 de zile de la data comunicării respingerii solicitării, în conformitate cu dispozițiile Legii nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare.

(6) În termen de 6 luni de la data intrării în vigoare a prezentei legi, prin ordin al ministrului culturii se adoptă Metodologia privind solicitarea, evaluarea și emiterea mărcii tradiționale distinctivă pentru meșteșugarii tradiționali.

Art. 16. – (1) În limitele stabilite prin bugetele proprii ale unităților administrativ-teritoriale, consiliile locale ale unităților administrativ-teritoriale în care domiciliază meșteșugari tradiționali pot acorda indemnizații respectivilor meșteșugari, numai dacă sunt înscriși în Registrul național al meșteșugarilor tradiționali din România sau dacă dețin titlul onorific de „tezaur uman viu”, potrivit dispozițiilor legale în vigoare.

(2) Indemnizația se acordă pe perioadă determinată de 5 ani și nu poate fi mai mică decât salariul minim net pe țară și mai mare decât salariul mediu brut pe economie, calculate conform legii.

(3) Indemnizația atribuită în condițiile prevăzute la alin. (1) poate fi cumulată cu orice venituri obținute de către meșteșugarul tradițional, conform legii.

SECȚIUNEA a 2-a
Obligațiile meșteșugarilor tradiționali

Art. 17. – (1) Meșteșugarii tradiționali înregistrați în Registrul național al meșteșugarilor tradiționali din România au obligația să informeze Comisia specială din județul în care domiciliază cu privire la încetarea definitivă a activităților meșteșugărești, respectiv, cu privire la orice modificare în procesul tehnologic de realizare a produselor meșteșugărești pentru care s-a dispus emiterea certificatului de meșteșugar tradițional.

(2) Meșteșugarii tradiționali înregistrați în Registrul național al meșteșugarilor tradiționali din România, după ce au fost înștiințați în prealabil, au obligația să permită membrilor Comisiei speciale să verifice modul în care își desfășoară meșteșugul tradițional și realizează produsele meșteșugărești pentru care le-a fost eliberat certificatul de meșteșugar tradițional.

(3) Meșteșugarii tradiționali înregistrați în Registrul național al meșteșugarilor tradiționali din România, au obligația să anunțe Uniunea Națională a Meșteșugarilor Tradiționali din România, precum și Comisia specială, de modificarea domiciliului sau a sediului unde își desfășoară activitatea specifică de meșteșugar tradițional, în termen de 30 de zile de la data la care s-a produs modificarea.

Art. 18. – (1) Meșteșugarii tradiționali înregistrați în Registrul național al meșteșugarilor tradiționali din România au obligația de a afișa certificatul de meșteșugar tradițional în spațiile în care comercializează, personal sau prin reprezentant legal sau convențional, propriile produse meșteșugărești tradiționale.

(2) Persoanele fizice sau juridice din țară sau străinătate pot comercializa produse meșteșugărești realizate de un meșteșugar tradițional înscris în Registrul național al meșteșugarilor tradiționali din România, numai cu acordul scris al acestuia. În acest caz, persoanele fizice sau juridice care comercializează produsele meșteșugărești, afișează o copie certificată a acordului scris din partea meșteșugarului tradițional, în spațiile în care își desfășoară activitatea comercială respectivele persoane fizice sau juridice.

Art. 19. – (1) Pot beneficia de drepturile prevăzute la art. 14 și 15, doar meșteșugarii tradiționali înregistrați în Registrul național al meșteșugarilor tradiționali din România care comercializează, personal sau prin reprezentant legal sau convențional, doar produsele meșteșugărești tradiționale proprii, pentru care s-a emis certificatul de meșteșugar tradițional.

(2) În condițiile în care meșteșugarii tradiționali prevăzuți la alin. (1) comercializează, personal sau prin reprezentant legal sau convențional, și alte produse decât cele pentru care s-a emis certificatul de meșteșugar tradițional, aceștia au obligația de a separa produsele meșteșugărești tradiționale de celelalte produse puse în vânzare și de a afișa certificatul de meșteșugar tradițional doar în dreptul produselor meșteșugărești tradiționale proprii.

CAPITOLUL IV

Uniunea Națională a Meșteșugarilor Tradiționali din România

Art. 20. – Uniunea Națională a Meșteșugarilor Tradiționali din România este organizația reprezentativă a meșteșugarilor tradiționali din România, înființată prin lege, cu personalitate juridică, cu patrimoniu și buget propriu.

Art. 21. – Sediul Uniunii Naționale a Meșteșugarilor Tradiționali din România este în Municipiul București.

Art. 22. – Pentru realizarea obiectivelor în domeniul său de activitate, Uniunea Națională a Meșteșugarilor Tradiționali din România îndeplinește următoarele funcții:

a) de strategie, prin transmiterea către Ministerul Culturii de propuneri de elaborare și/sau modificare a actelor normative și a documentelor strategice de interes pentru meșteșugarii tradiționali;

b) de consultare la întocmirea actelor normative elaborate și avizate la nivelul Guvernului, cu impact asupra activității meșteșugarilor tradiționali;

c) de reglementare a procedurilor și metodologiilor necesare în vederea bunei derulări a procesului administrativ de acordare a statutului de meșteșugar tradițional;

d) de păstrare, dezvoltare și promovare în țară și în străinătate a meșteșugurilor tradiționale și a produselor meșteșugărești tradiționale

prin programe și proiecte cu finanțare bugetară și extrabugetară la nivel local, național și internațional;

e) de reprezentare în plan intern și internațional a meșteșugarilor tradiționali din România;

f) de administrare a patrimoniului propriu;

g) de consiliere a meșteșugarilor tradiționali în vederea obținerii certificatului de meșteșugar tradițional și în vederea promovării și comercializării produselor realizate de aceștia.

Art. 23. – (1) Organele de conducere ale Uniunii Naționale a Meșteșugarilor Tradiționali din România sunt:

a) Congresul general, organ deliberativ;

b) Consiliul executiv și Președintele, organe executive.

(2) Congresul general este compus din reprezentanții asociațiilor reprezentative ale meșteșugarilor tradiționali, înregistrate în Registrul național al asociațiilor reprezentative ale meșteșugarilor tradiționali din România.

(3) Consiliul executiv este compus din 5 membri, aleși de Congresul general pentru un mandat de 4 ani, cu majoritatea voturilor reprezentanților prezenți la Congresul general. Dacă unul, unii sau niciunul dintre candidați nu obțin majoritatea voturilor, se organizează un al doilea tur, la care vor participa candidații care nu au obținut în primul tur majoritatea voturilor reprezentanților prezenți la Congresul general. Sunt declarați aleși candidații care au obținut cele mai multe voturi, în ordine descrescătoare, până la completarea numărului de membri din Consiliul executiv.

(4) În selectarea și alegerea celor 5 membri ai Consiliului executiv se ține cont de necesitatea reprezentării unor meșteșuguri tradiționale cât mai diverse.

(5) Președintele este ales pentru un mandat de 4 ani de membrii Consiliului executiv, din rândul acestora, cu majoritatea voturilor membrilor Consiliului executiv. Alegerea Președintelui este validată de către Congresul general.

(6) Termenul pentru constituirea primelor organe de conducere ale Uniunii Naționale a Meșteșugarilor Tradiționali din România este de 6 luni de la data intrării în vigoare a prezentei legi.

Art. 24. – (1) Congresul general este convocat de Președintele Uniunii Naționale a Meșteșugarilor Tradiționali din România cu cel puțin 30 de zile înainte de data stabilită, prin înștiințarea asociațiilor reprezentative ale meșteșugarilor tradiționali înscrise la momentul convocării în Registrul național al asociațiilor reprezentative ale meșteșugarilor tradiționali din România. Înștiințarea cuprinde data, locul de desfășurare și ordinea de zi a ședinței Congresului general.

(2) Numai asociațiile reprezentative ale meșteșugarilor tradiționali din România care sunt înregistrate în Registrul prevăzut la art. 12 alin. (1), pot desemna reprezentanți în Congresul general al Uniunii Naționale a Meșteșugarilor Tradiționali din România.

(3) Congresul general este legal constituit în prezența unei treimi din numărul reprezentanților asociațiilor reprezentative ale meșteșugarilor tradiționali înscrise în Registrul național al asociațiilor reprezentative ale meșteșugarilor tradiționali din România.

(4) Congresul general se întrunește în sesiune ordinară o dată pe an și în sesiuni extraordinare ori de câte ori este necesar.

(5) Congresul general îndeplinește următoarele atribuții:

a) alege membrii Consiliului executiv al Uniunii Naționale a Meșteșugarilor Tradiționali din România;

b) validează alegerea de către Consiliul executiv a Președintelui Uniunii Naționale a Meșteșugarilor Tradiționali din România;

c) adoptă Regulamentul privind organizarea și funcționarea Uniunii Naționale a Meșteșugarilor Tradiționali din România;

d) adoptă Metodologia privind depunerea, evaluarea și acordarea statutului de meșteșugar tradițional, cu avizul ministrului culturii, emis după consultarea Institutului Național al Patrimoniului;

e) aprobă planul de acțiuni și programe pentru anul următor al Uniunii Naționale a Meșteșugarilor Tradiționali din România;

f) aprobă Raportul anual de activitate al Uniunii Naționale a Meșteșugarilor Tradiționali din România;

g) adoptă bugetul anual și bilanțul financiar-contabil;

h) aprobă execuția bugetară și descărcarea de gestiune;

i) dezbate probleme profesionale de interes general pentru meșteșugarii tradiționali din România și aprobă documente de poziție cu privire la problemele dezbătute;

j) aprobă Codul deontologic al meșteșugarilor tradiționali din România;

k) orice alte atribuții date în competența sa prin lege sau regulament.

(6) În realizarea atribuțiilor sale, Congresul general adoptă hotărâri cu majoritatea simplă a voturilor exprimate de reprezentanții prezenți la ședință.

(7) Hotărârile adoptate de Congresul general sunt obligatorii pentru organele executive ale Uniunii Naționale a Meșteșugarilor Tradiționali din România și, după caz, pentru meșteșugarii tradiționali înscriși în Registrul național al meșteșugarilor tradiționali din România.

(8) Procedura privind convocarea, organizarea și desfășurarea Congresului general se stabilește prin Regulamentul privind organizarea și funcționarea Uniunii Naționale a Meșteșugarilor Tradiționali din România.

Art. 25. – (1) Consiliul executiv este convocat de către Președintele Uniunii Naționale a Meșteșugarilor Tradiționali din România, cu cel puțin 7 zile înainte de data stabilită, prin înștiințarea membrilor Consiliului executiv. Înștiințarea cuprinde data, locul de desfășurare și ordinea de zi a ședinței Consiliului executiv.

(2) Consiliul executiv este legal constituit în prezența a jumătate plus unu din numărul membrilor și adoptă decizii cu majoritatea voturilor exprimate de membrii prezenți.

(3) Consiliul executiv se întrunește în sesiuni ordinare o dată pe trimestru și în sesiuni extraordinare ori de câte ori este necesar.

(4) Consiliul executiv îndeplinește următoarele atribuții:

a) alege Președintele Uniunii Naționale a Meșteșugarilor Tradiționali din România și îl supune spre validare Congresului general;

b) redactează Regulamentul privind organizarea și funcționarea Uniunii Naționale a Meșteșugarilor Tradiționali din România, îl supune spre adoptare Congresului general;

c) redactează Metodologia privind depunerea, evaluarea și acordarea statutului de meșteșugar tradițional, o supune spre adoptare Congresului general și spre avizare Ministerului Culturii;

d) adoptă planul de acțiuni, programe și proiecte-programe pentru anul următor al Uniunii Naționale a Meșteșugarilor Tradiționali din România și îl supune spre aprobare Congresului general;

e) adoptă Raportul anual de activitate al Uniunii Naționale a Meșteșugarilor Tradiționali din România și îl supune spre aprobare Congresului general și îl comunică Ministerului Culturii;

f) elaborează proiectul de buget anual și întocmește bilanțul financiar-contabil al Uniunii Naționale a Meșteșugarilor Tradiționali din România și le supune spre adoptare Congresului general; asigură gestionarea curentă a patrimoniului și a execuției bugetare; finalizează și adoptă documentele necesare pentru execuția bugetară și descărcarea de gestiune și le supune spre aprobare Congresului general;

g) supune dezbaterii Congresului general orice probleme profesionale de interes general pentru meșteșugarii tradiționali din România;

h) adoptă propuneri de elaborare și/sau modificare a actelor normative și a documentelor strategice de interes pentru meșteșugarii tradiționali, pe care le trimite Ministerului Culturii;

i) elaborează, cu avizul ministrului culturii, modelul protocolului de colaborare și funcționare cu comisiile speciale înființate la nivelul fiecărui județ;

j) adoptă avize facultative cu privire la proiectele de acte normative elaborate la nivelul Guvernului României, cu impact asupra activității meșteșugarilor tradiționali, la solicitarea autorităților inițiatoare;

k) adoptă Codul deontologic al meșteșugarilor tradiționali din România și îl supune spre aprobare Congresului general;

l) adoptă, la propunerea Președintelui, organigrama și statul de funcții ale Uniunii Naționale a Meșteșugarilor Tradiționali din România;

m) aprobă parteneriatele cu organizațiile publice sau private din țară sau străinătate;

n) înaintează către Președinte lista persoanelor care au solicitat să fie reprezentate de Uniunea Națională a Meșteșugarilor Tradiționali din România în procedura privind depunerea dosarului prevăzut la art. 4;

o) orice alte atribuții date în competența sa prin lege sau regulament.

(5) Procedura privind convocarea, organizarea și desfășurarea ședințelor Consiliului executiv se stabilește prin Regulamentul privind organizarea și funcționarea Uniunii Naționale a Meșteșugarilor Tradiționali din România.

Art. 26. – (1) Președintele Uniunii Naționale a Meșteșugarilor Tradiționali din România îndeplinește următoarele atribuții:

a) reprezintă Uniunea Națională a Meșteșugarilor Tradiționali din România pe plan intern, în raporturile cu autoritățile și instituțiile publice din România, cu organizațiile guvernamentale și

non-guvernamentale, cu orice alte persoane juridice de drept public sau privat, iar pe plan extern, cu orice organizație publică sau privată și oriunde va fi invitat oficial în calitate de Președinte al Uniunii Naționale a Meșteșugarilor Tradiționali din România;

b) stabilește relații de colaborare cu persoane și instituții din țară și din străinătate și propune spre aprobare Consiliului executiv parteneriate cu organizații publice sau private din țară sau din străinătate;

c) ordonă cheltuielile bugetare ale Uniunii Naționale a Meșteșugarilor Tradiționali din România; poate delega această atribuție unuia dintre membrii Consiliului executiv;

d) convoacă și conduce ședințele ordinare și extraordinare ale Consiliului executiv și ale Congresului general;

e) stabilește procedura de înregistrare și de modificare a datelor în/din Registrul național al meșteșugarilor tradiționali din România;

f) în funcție de complexitatea activităților derulate, angajează personalul de specialitate și administrativ al Uniunii Naționale a Meșteșugarilor Tradiționali din România și propune spre aprobare Consiliului executiv organigrama și statul de funcții al Uniunii Naționale a Meșteșugarilor Tradiționali din România;

g) stabilește membrii Consiliului executiv care asigură activitatea de consiliere și reprezentare a persoanelor interesate să obțină certificatul de meșteșugar tradițional, care s-au adresat Uniunii Naționale a Meșteșugarilor Tradiționali din România în acest sens;

h) îndeplinește orice alte atribuții prevăzute de lege sau de Regulamentul privind organizarea și funcționarea Uniunii Naționale a Meșteșugarilor Tradiționali din România.

(2) În exercitarea atribuțiilor prevăzute la alin. (1), Președintele emite decizii.

(3) În caz de absență, Președintele desemnează un înlocuitor din rândul membrilor Consiliului executiv.

(4) Înlocuitorul Președintelui reprezintă Uniunea Națională a Meșteșugarilor Tradiționali din România în limitele mandatului acordat de Președinte.

Art. 27. – Hotărârile Congresului general, deciziile Consiliului executiv și ale Președintelui Uniunii Naționale a Meșteșugarilor Tradiționali din România pot fi contestate de persoanele interesate la instanța de contencios administrativ, în condițiile prevăzute de Legea nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 28. – (1) Finanțarea activităților Uniunii Naționale a Meșteșugarilor Tradiționali din România se asigură din venituri proprii.

(2) Veniturile proprii provin din: taxe și chirii pentru participarea la târguri, festivaluri, sau alte evenimente de profil organizate în regim propriu sau în parteneriat cu alte entități juridice din țară și străinătate; încasări rezultate din valorificarea produselor meșteșugărești tradiționale din activități proprii sau anexe; exploatarea drepturilor asupra bunurilor mobile și imobile aflate în patrimoniu; parteneriate de natură economică cu persoane juridice de drept public sau privat, din țară sau străinătate; proiecte pentru dezvoltarea meșteșugurilor tradiționale, finanțate de autoritățile publice centrale sau locale de la bugetul de stat sau bugetele locale ori finanțate prin fonduri externe; subvenții, sponsorizări și donații ale persoanelor fizice sau juridice, legate testamentare; venituri și/sau dividende ale societăților comerciale la care Uniunea Națională a Meșteșugarilor Tradiționali din România este acționară sau asociată; tarifele aferente unor activități concesionate din partea statului; orice alte venituri realizate din activitatea desfășurată, în condițiile prevăzute de legislația în vigoare.

(3) Congresul general poate stabili prin hotărâre, la propunerea Consiliului executiv, instituirea unor cotizații pentru asociațiile înscrise în Registrul național al asociațiilor reprezentative ale meșteșugarilor tradiționali din România.

(4) Uniunea Națională a Meșteșugarilor Tradiționali din România poate primi în folosință gratuită, pe durată determinată, bunuri proprietate publică a unităților administrativ-teritoriale sau ale statului, prin hotărâre a consiliului local, a consiliului județean sau a Guvernului României, după caz, numai cu scopul de a derula programe și proiecte pentru documentarea, cercetarea, promovarea, protejarea, conservarea, punerea în valoare, revitalizarea și dezvoltarea meșteșugurilor tradiționale din România la nivel național, regional sau local.

Art. 29. – (1) Raporturile dintre Uniunea Națională a Meșteșugarilor Tradiționali din România cu autoritățile administrației publice centrale și locale se bazează pe principiile autonomiei funcționale, legalității, responsabilități și cooperării.

(2) Uniunea Națională a Meșteșugarilor Tradiționali din România încheie protocoale de colaborare și funcționare cu comisiile speciale înființate la nivelul fiecărui județ, în scopul asigurării unui cadru

unitar pentru punerea în executare a dispozițiilor prezentei legi cu privire la procedura de recunoaștere a statutului de meșteșugar tradițional.

(3) Modelul protocolului de colaborare și funcționare prevăzut la alin. (2), este stabilit prin decizie a Consiliului executiv al Uniunii Naționale a Meșteșugarilor Publici din România, emisă în termen de 30 de zile de la data constituirii Consiliului executiv, cu avizul ministrului culturii.

(4) Prin protocoalele de colaborare și funcționare prevăzute la alin. (2) se vor stabili în mod obligatoriu măsuri de promovare a beneficiilor prezentei legi în rândul meșteșugarilor tradiționali, precum și măsuri de susținere a meșteșugarilor tradiționali din fiecare județ în vederea constituirii unor asociații reprezentative proprii sau pentru înscrierea acestora în cadrul unor asociații reprezentative deja existente și funcționale.

(5) Uniunea Națională a Meșteșugarilor Tradiționali din România poate încheia protocoale de colaborare cu școlile populare de artă, palatele copiilor, muzeele naționale, regionale sau locale pentru organizarea de simpozioane, clase experimentale, ateliere de lucru și alte asemenea activități, cu scopul de a oferi consiliere persoanelor interesate de obținerea certificatelor de meșteșugari și comercializarea produselor meșteșugărești proprii, respectiv pentru a dezvolta activități comune pentru promovarea meșteșugurilor și produselor meșteșugărești tradiționale la nivel local, regional, național sau în străinătate.

Art. 30. – În fiecare an, după aprobarea de către Congresul general, Raportul anual de activitate al Uniunii Naționale a Meșteșugarilor Tradiționali din România se publică pe site-ul acesteia.

CAPITOLUL V

Răspunderea juridică

Art. 31. – (1) Nerespectarea de către meșteșugarii tradiționali înregistrați în Registrul național al meșteșugarilor tradiționali din România a următoarele obligații, constituie contravenții și se sancționează, după cum urmează:

- a) cele prevăzute la art. 17 alin. (2), cu amendă de la 250 lei – 500 lei;
- b) cele prevăzute la art. 17 alin. (3), cu amendă de la 150 lei – 250 lei;
- c) cele prevăzute la art. 18 alin. (1), cu amendă de la 2000 lei – 2500 lei;
- d) cele prevăzute la art. 19 alin. (2), cu amendă de la 1500 lei – 2000 lei.

(2) Afișarea fără drept de către comercianți persoane fizice sau juridice de drept privat, din țară sau străinătate, a certificatelor de meșteșugar tradițional în scopul comercializării produselor meșteșugărești realizate de către titularul certificatului de meșteșugar tradițional, fără acordul acestuia, sau pentru a comercializa produse meșteșugărești contrafăcute constituie contravenție și se sancționează cu amendă între 5.000 și 7.000 lei.

(3) Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor contravenționale prevăzute la lit. a), b) și c) ale alin. (1), se realizează de membrii comisiilor speciale care se organizează la nivelul fiecărui județ.

(4) Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor contravenționale prevăzute la lit. d) a alin. (1) și alin. (2), se realizează de organele cu atribuții de control ale Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorului.

(5) Ca urmare a aplicării unei sancțiuni contravenționale dintre cele prevăzute la alin. (1), Comisia specială solicită de îndată Uniunii Naționale a Meșteșugarilor Tradiționali din România să retragă certificatul de meșteșugar tradițional și să elimine persoana respectivă din Registrul național al meșteșugarilor tradiționali din România. Persoana sancționată nu poate să solicite obținerea unui nou certificat de meșteșugar tradițional în următorii 5 ani de la data la care a fost sancționat contravențional potrivit prevederilor lit. c) și d) ale alin. (1). Termenul de 5 ani curge de la data la care a expirat termenul legal pentru formularea plângerii contravenționale împotriva procesului-verbal contravențional sau de la data rămânerii definitive a deciziei instanței judecătorești prin care s-a constatat legalitatea respectivului proces-verbal contravențional.

Art. 32. – Contravențiilor prevăzute de prezenta lege le sunt aplicabile prevederile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 33. – Dispozițiile art. 31 referitoare la contravenții se completează cu prevederile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 34. – Membrii Comisiei speciale răspund civil, contravențional, disciplinar sau penal, după caz, pentru faptele săvârșite în exercitarea atribuțiilor ce le revin, potrivit legii.

Art. 35. – (1) Acțiunea disciplinară împotriva membrilor Consiliului executiv al Uniunii Naționale a Meșteșugarilor Tradiționali din România se exercită de către Președintele Uniunii pentru neîndeplinirea corespunzătoare a atribuțiilor prevăzute, atunci când, prin acțiunile lor, membrii Consiliului executiv au afectat în mod grav activitatea Uniunii Naționale a Meșteșugarilor Tradiționali din România. În acest caz, Președintele Uniunii Naționale a Meșteșugarilor Tradiționali din România poate dispune revocarea persoanei din funcția de membru al Consiliului executiv al Uniunii Naționale a Meșteșugarilor Tradiționali din România. Decizia de revocare poate fi contestată în conformitate cu dispozițiile Legii nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Președintele Uniunii Naționale a Meșteșugarilor Tradiționali din România este revocat din funcție la propunerea unei treimi din numărul asociațiilor membre în Registrul național al asociațiilor reprezentative ale meșteșugarilor tradiționali din România, pentru neîndeplinirea corespunzătoare a atribuțiilor, atunci când, prin acțiunile sale, a afectat în mod grav activitatea Uniunii Naționale a Meșteșugarilor Tradiționali din România. În acest caz, revocarea se decide prin hotărâre a Congresului general, care se convoacă în sesiune extraordinară de către Consiliul executiv. Hotărârea de revocare este adoptată cu votul majorității membrilor Congresului general și poate fi contestată potrivit dispozițiilor Legii nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare.

CAPITOLUL VI

Dispoziții tranzitorii și finale

Art. 36. – (1) Se instituie ziua de 9 septembrie ca „Ziua Națională a Meșteșugarilor Tradiționali din România” și va fi celebrată ca zi de sărbătoare națională, lucrătoare.

(2) Ministerul Culturii, direcțiile județene de cultură, Ministerul Educației și Cercetării, inspectoratele școlare, instituțiile de învățământ, precum și Parlamentul, Președinția României, Guvernul, celelalte autorități ale administrației publice centrale și locale pot organiza, în limitele bugetului aprobat, cu ocazia Zilei Naționale a Meșteșugarilor

Tradiționali din România, evenimente pentru promovarea meșteșugurilor tradiționale, precum și a produselor meșteșugărești tradiționale.

(3) În termen de 90 de zile, anterioare Zilei Naționale a Meșteșugarilor Tradiționali din România, Ministerul Culturii și Uniunea Națională a Meșteșugarilor Tradiționali din România, în parteneriat cu operatorii economici interesați, pot organiza evenimente specifice de promovare a meșteșugurilor tradiționale și a produselor meșteșugărești tradiționale, inclusiv campanii de comunicare publică pentru promovarea respectivelor evenimente.

(4) Fondurile necesare pentru organizarea manifestărilor prilejuite de celebrarea Zilei Naționale a Meșteșugarilor Tradiționali din România se asigură din bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Culturii și al direcțiilor județene de cultură, precum și din bugetele altor autorități publice centrale și locale, în limita alocațiilor bugetare aprobate.

(5) Ministerul Culturii, în parteneriat cu Uniunea Națională a Meșteșugarilor Tradiționali din România, coordonează activitățile pentru Ziua Națională a Meșteșugarilor Tradiționali din România.

Art. 37. – (1) După înființare, prin intermediul asociațiilor reprezentative ale meșteșugarilor tradiționali din România înregistrate în Registrul național al asociațiilor reprezentative ale meșteșugarilor tradiționali din România, al școlilor de arte populare și meserii, al muzeelor cu profil etnografic și/sau etnologic, Uniunea Națională a Meșteșugarilor Tradiționali din România desfășoară acțiuni pentru identificarea meșteșugarilor tradiționali din România și pentru susținerea acestora în vederea îndeplinirii procedurilor pentru obținerea certificatului de meșteșugar tradițional și înscrierea în Registrul național al meșteșugarilor tradiționali din România.

(2) Persoana interesată să obțină calitatea de meșteșugar tradițional și înscrierea în Registrul național al meșteșugarilor tradiționali din România, poate solicita oricând, prin orice mijloace, unei asociații reprezentative a meșteșugarilor locali înscrisă în Registrul prevăzut la art. 12 sau Uniunii Naționale a Meșteșugarilor Tradiționali din România ca, în numele și pe seama sa, să deruleze toate activitățile necesare pentru îndeplinirea tuturor condițiilor pentru depunerea dosarului prevăzut la art. 4. Activitățile prevăzute de prezentul alineat se realizează cu titlu gratuit.

Art. 38. – (1) Toate procedurile privind convocarea, organizarea și conducerea primului Congres general al Uniunii Naționale a Meșteșugarilor Tradiționali din România în vederea alegerii organelor de conducere executive ale acesteia, se realizează de către Ministerul Culturii.

(2) Asigurarea resurselor necesare organizării primului Congres general al Uniunii Naționale a Meșteșugarilor Tradiționali din România se realizează din resurse de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Culturii.

Art. 39. – (1) Activitățile derulate de comisiile speciale în vederea realizării atribuțiilor, se finanțează în exclusivitate din bugetul Ministerului Culturii, prin direcțiile județene de cultură.

(2) Toate procedurile cu privire la plata cheltuielilor aferente desfășurării activității experților prevăzuți la art. 5 alin. (3), se stabilesc prin regulament, aprobat prin ordin al ministrului culturii.

Acest proiect de lege a fost adoptat de Camera Deputaților în ședința din 24 iunie 2020, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR

FLORIN IORDACHE